

EL CÀSTIG

Un relat de: [francesca](#)

Dilluns al mati:

Les 8:00. Una dutxa ràpida, un cafè reescalfat i un toc de pintura. Entro al cotxe, fico Catalunya radio i miro el rellotge. Les 8:45. Tinc quinze minuts per arribar a la feina. Una cua de Cal Déu! . Estic aturada. La Ronda Iberia està tallada per obres. Aquest any s'han posat de moda les rotondes. Un municipal disfressat de bombeta fluorescent va fent indicacions amb els braços al mateix tes temps que fa xiulades estridents. Com si no veiéssim les obres!. Per tant gilipolles ens prenen?. Que es pensen que els conductors pujarem per sobre de les putes pedres!.

Obro la porta de l'oficina. Les 9:05. El meu cap es mira el rellotge i em pica l'ullet.

Dimarts al mati:

Les 8:00. Una dutxa ràpida, passo del cafè, només un toc de pintura. Entro al cotxe, fico Catalunya radio i miro el rellotge. Les 8:40. Tinc vint minuts per arribar a la feina. Avui no arribaré tard. Tinc molt clar quin carrer han tallat, canvio el meu circuit. Una cua de cal Déu. Estic aturada. El passeig Can Feu està tallat per obres. Aquest any han decidit soterrar el tren!. Que passa?. Tenia que ser ara?. Fot gairebé un segle que els ferrocarrils es passen pel mig sense cap problema. Un parell de bombetes fluorescents es miren el col•lapse sense fotre res. Tal vegada les ordres són només vigilar quina capacitat tenen de tocar els collons a la gent!.

Obro la porta de l'oficina. Les 9:05. El meu cap es mira el rellotge i em pica l'ullet.

Dimecres al mati:

Les 8:00. Avui no em dutxo, ja ho vaig fer ahir al vespre, passo del cafè, només un toc de pintura. Entro al cotxe, fico Catalunya radio i miro el rellotge. Les 8:30. Tinc trenta minuts per arribar a la feina. Avui no arribaré tard. Tinc molt clar els carrers que hi han tallats per obres, canvio de circuit. Una cua de Cal Déu. Estic aturada. Han canviat el sentit del carrer Industria, provocant un coll d'embut. Una de les zones de més confluència, on hi han més escoles concentrades per metre quadrat. És aquest el carrer més adient per canviar el puto sentit?

Obro la porta de l'oficina. Les 9:05. El meu cap es mira el rellotge i em pica l'ullet.

Dijous al mati:

Les 8:00. Avui no em dutxo, ja ho vaig fer ahir al vespre, passo del cafè, passo del toc de pintura. Entro al cotxe, fico Catalunya radio i miro el rellotge. Les 8:25. Tinc trenta-cinc minuts per arribar a la feina. Avui no arribaré tard. Tinc molt clar els carrers que hi han tallats o desviats per jo que collons sé. Canvio de circuit. Una cua de Cal Déu. Estic aturada. No veig cap bombeta fluorescent. Un accident a la C-58 fan saber a les notícies.

Obro la porta de l'oficina. Les 9:05. El meu cap es mira el rellotge i em pica l'ullet.

Divendres al mati:

Les 8:00. Avui no vaig a treballar! Que donin pel cul a la moda de fer rotondes, al soterrament de vies. Al canvi de sentit dels carrers i als col•lapses per accident de la C-58 i a la picada d'ullet del meu cap.

Agafó l'ordinador, un full en blanc a la impressora i una carta al regidor d'obres de l'ajuntament de Sabadell:

Excel•lentíssim regidor d'urbanisme,

Estic disposada a dutxar-me al vespre, prescindint del plaer de fer-ho al mati. Estic disposada a no fotrem el cafè reescalfat, estic disposada a no donar-me un toc de color, però no em demani que em llevi abans. No puc! m'encanta dormir!. He arribat a la conclusió perquè no hi veig cap més explicació, que estic sent castigada...Li prometo que pagaré totes les multes de zona blava que fa anys que li dec. Només li suplico que m'alliberi el pas per arribar a la feina a les 9:00, per no haver de veure al meu cap mirar el rellotge i picar-me l'ullet.

Li agraeix una bona ciutadana

